

[Dorte Bennedsen]

Fru Inger Stilling Pedersen kom med en bemærkning om, at jeg var inde på nordisk samarbejde. Det håber jeg så sandelig også at fru Inger Stilling Pedersen er, for det er faktisk hele anledningen til, at vi har rejst debatten, at vi skal have en fornuftig plan, også på det nordiske område.

Ministeren sagde i sine sidste bemærkninger her, at Folketinget må klart markere sin vilje og sine krav. Jeg er meget enig i de ord. Dem vil jeg egentlig bede både den radikale ordfører og Det Radikale Venstre som sådan om at lytte til. For hermed siger ministeren jo indirekte, at man bør stemme for SF's og Socialdemokratiets dagsorden og ikke for en dagsorden, som ikke markerer noget som helst.

Ministeren sagde også: Vi står svagt i udlandet, hvis vi ikke gør noget selv. Ja, minister. Jeg tror, jeg sagde på et tidspunkt i min indledning, at dette er i fare for at blive de pæne ords og de rigtige synspunkters og de manglende initiativers platform. Jamen, minister, vi er enige i disse ord, det er vigtigt, vi gør noget. Vi vil stå svagt i international sammenhæng, hvis vi ikke gør noget. Men lad os da så få en handlingsplan. Lad os komme ud over principprogrammerne.

Der var utrolig mange rigtige ting i det, ministeren sagde i første omgang. Men der var stort set ikke noget nyt i det. Der var en fundamental mangel på egentlig konkrete sammenhængende principper. Der var en enkelt om katalysatorerne, husker jeg. Men der var ingen sammenhæng. Det er det, vi skal have nu, en plan, som giver konkrete ambitiøse målsætninger og frem for alt giver helt konkrete anvisninger på, hvordan vi når de mål, og hvordan vi når dem i en hurtig takt. Det er det, det drejer sig om. Det var baggrunden for, at vi rejste debatten. Jeg håber, at den plan, som det efter alt at dømme nu bliver pålagt ministeren at fremsætte inden 1. april, vil leve op til de ønsker, vi har haft, i væsentlig højere grad end det, der er kommet til udtryk fra regeringens side i dag.

Pernille Sams (KF):

Fru Dorte Bennedsen sagde, at jeg havde sagt i min ordførertale, at skærpede miljøkrav kunne koste arbejdspladser, og det er også rigtigt. Når man pålægger en virksomhed store omkostninger, bliver produkterne automatisk dyrere. Og det kan ikke undgå at forringe vores

konkurrenceevne i forhold til mange af de lande, vi kan sammenligne os selv med, fordi de ikke har tilsvarende miljøkrav at skulle leve op til. Derfor koster det også arbejdspladser i og med, at vores konkurrenceevne bliver forringet.

Jeg sagde også samtidig i min ordførertale, at de skærpede miljøkrav kunne være en chance for dansk erhvervsliv, fordi vi kunne på den måde få presset nogle af vores virksomheder til at fremstille nogle produkter, noget rensningsudstyr, som der senere hen kan blive store eksportmarkeder for.

I øvrigt vil jeg ikke gå mere ind i debatten, men jeg vil, da der foreligger 3 dagsordener på nuværende tidspunkt, oplyse på de 4 regeringspartiers vegne, at vi kan tiltræde den dagsorden, der er fremsat af Det Radikale Venstre.

Leif Hermann (SF):

Den sidste oplysning, fru Pernille Sams kom med, var jo unægtelig ikke overraskende. Det fører så frem til en bemærkning til miljøministeren. Miljøministeren sagde, at han var glad for denne debat, for nu havde det nye Folketing taget fat på at diskutere miljøpolitik, og det nye Folketing vedstod den holdning, som det Folketing, der sad før den 8. september, havde lagt for dagen.

Så sagde ministeren: Folketinget må klart markere sin vilje. Jeg har vanskeligt ved, fru Pernille Sams, at hitte ud af, hvordan Folketinget klart markerer sin vilje ved at stemme for den gang selvfølgeligheder, der står i De Radikales dagsordensforslag.

Det eneste konkrete, der står i De Radikales dagsordensforslag, er, at ministeren skal komme med en handlingsplan senest den 1. april.

Den 1. april er der gået over et år, siden Nordisk Råds rekommandation blev vedtaget. Alt så over et år. I realiteten siger den radikale dagsorden kun, at ministeren nu må komme i gang med at gøre noget ved Nordisk Råds rekommandation, og intet andet, som ikke er rene selvfølgeligheder.

Nu vil jeg gerne spørge ministeren: Er det således, at Folketinget klart markerer sin vilje i miljøpolitikken ved at sige til ministeren, at ministeren nu skal tage det alvorligt, som ministeren selv har stemt for? Finish, finale. Er det en klar melding fra dette Folketing? Det turde være temmelig indlysende, at hvis Folketinget sag-